

40-talistens obevekliga reträtt

Behnn Edvinsson

Jag hade fått det hedervärda uppdraget att måla portättet på avgående rektorn Göran Palm. Hans önskan var att bli målad till häst så att de studerande skulle komma ihåg honom som den kraftfulla rektor han varit.

Vägen till Porträttet var lång. I en förstudie målade jag upp en ryttare till häst, men så började skissen leva sitt eget liv. Ryttaren blev bara fetare och fetare och hästen allt skrangligare. Det hela utvecklade sig till en regelrätt batalj. Jag satte en lans på ryttaren, men det hjälpte inte. Inte ens en röd fana hjälpte - bilden gick inte att rädda.

Jag gav upp och bestämde mig för att måla över målningen med vit färg. Just i det ögonblicket ringde min mamma. "Hejsan lilla Bessingen (hon kallade mig så när jag var i treårsåldern) har du pengar?"

Jag var då i femtioårsåldern och led inte särskilt stor brist på pengar. Jag hade fru, barn, hus, bil och jobb. Det visade sig ganska snabbt att mamman inte alls var intresserad av vare sig Bessingen eller hans familj. I stället ville hon prata om alla sjukdomar som hon led av. Något trött tog jag penseln och skrev MAMMA på den röda fanan, bilden skulle ju ändå målas över.

Målningen stod mer än en vecka i ateljéen. När jag åter såg den blev jag både häpen och förskräckt. Det där är ju ingen annan än jag, tänkte jag, så otroligt på pricken.

En gång hade lilla Bessingen dragit ut på sin trotskistiska springare för att förändra världen. Bessingen och ett antal kamrater reste till Sri Lanka för att hjälpa till med den spirande världsrevolutionen genom att röja mark i djungeln tillsammans med de Lankesiska Tigrarna. Ute i djungeln visade det sig dock att en yngling från Norden borde ägna sig åt annat. Dagarna som världsförbättrare slutade med det enda arbete Bessingen klarade av - att tillsammans med gamlingarna kränga av det gröna höljet på kokosnöterna. Men Bessingen hade i alla fall varit där och gjort ett ärligt försök.

På målningen sitter så till slut en överfettad Bessingen i 50-årsåldern. Den ideologiska springaren håller på att skrupna ihop. Inte ens den röda fanan är som förr - där står det MAMMA. Demonerna, med Nattens Drottning, Budda balonger och blågula pappskallar jagar den trötta ryttaren - alltmedan solen och himmelriket tittar på.

Innebörd Jörgen Platzer

Enligt legenden var det en grekisk spion (Sinon) som lurade trojanerna att dra in den trojanska hästen till Athenas tempel. På natten kröp krigarna ut ur hästen, öppnade stadsportarna till det belägrade Troja och släppte in hela grekiska hären.

Den trojanska hästen som symbol för ett listigt sätt att ta sig in bakom motståndarnas murar har hållt bilden levande genom århundraden. Symboliken går att överföra till nya sammanhang. Hästen i sig är redan en stark symbol med sin roll som starkt djur i människans tjänst. Inte konstigt att grekerna valde det motivet för sin lömska skulptur.

På målningen Innebörd har jag dragit fram en trojansk häst till gränsen mellan ett öländskt majsält och ett hus tillägnat konsten. Ett hus som också borde stå under Athenas beskydd eftersom hon bl.a. värnar konstnärerna.

Denna häst är mindre krigisk än sin förebild, om det kryper något ur den på natten så inte är det grekiska krigare.

Konstens förmåga att ta sig in bakom våra mentala försvarsverk gör den till ett mäktigt vapen. Bildkonsten i detta format har på senare tid lämnat sina tidigare uppdragsgivare till förmån för budskap om att konsumera olika varor. Den här hästen är en fribrytare. Men innebörden väntar på förlösning.

Sex svarta hästar

Kristina Hjelte

Jag ville måla något som svarade mot huset arkitektoniskt och färgmässigt. Huset skapar känslan av en väldig klippa, en oåtkomlighet som sätter press på den verksamhet som skall ske

Det förhållandet ville jag skildra.

Huset -en klippa-
Ruvande på hemligheter

Hästar är flockdjur

Hästar älskar att springa
-fort
-tillsammans
-åt samma håll

Vem vågar språnget?
Vem vågar vända om?
Klippan tvingar till beslut...

Four Horsemen

Mats Brate

- ¹ Och jag såg Lammet bryta det första av de sju inseglen; och jag hörde ett av de fyra väsendena säga såsom med tordönsröst: Kom.
- ² Då fick jag se en vit häst; och han som satt på den hade en båge, och en segerkrans blev honom given, och han drog ut såsom segrare och för att segra.
- ³ Och när det bröt det andra inseglet, hörde jag det andra väsendet säga: Kom.
- ⁴ Då kom en annan häst fram, en som var röd; och åt han som satt på den blev givet att taga friden bort från jorden, så att människorna skulle slakta varandra. Och ett stort svärd blev honom givet.
- ⁵ Och när det bröt det tredje inseglet, hörde jag det tredje väsendet säga: Kom. Då fick jag se en svart häst; och han som satt på den hade en vågskål i sin hand.
- ⁶ Och jag hörde likasom en röst mitt ibland de fyra väsendena säga: Ett mått vete för en silverpenning och tre mått korn för en silverpenning! Och oljan och vinet må du icke skada.
- ⁷ Och när det bröt det fjärde inseglet, hörde jag det fjärde väsendets röst säga: Kom.
- ⁸ Då fick jag se en blekgul häst; och han som satt på den, hans namn var Döden, och Helvetet följde med honom. Och åt dem gavs makt över fjärdedelen av jorden, så att de skulle få dräpa med svärd och genom hungersnöd och pest och genom vilddjuren på jorden.